

vant til de Bestemmelser, vi nu have, og man har derfor ansat det for klogeft ikke at gøre derved, da der ikke foreligger særlig be-
 tydningfulde Grunde til at gaa til en saa-
 dan Forandring. Vi foretrakke derfor at
 blive ved det gamle, som de Folk, der have
 med den Vare at gøre, nu en Gang ere
 vante til. Dernæst kommer jeg til den næste
 Paragraf, som omhandler det vigtigste
 Spørgsmaal paa hele Margarine-loven, det
 er § 10, hvort der siges, at der i Smør og
 Margarine, der er bestemt til Salg, ikke
 maa indblandes andre Konserveringsmidler end
 Røgsalt. Da vi i Fjor begyndte at tage
 dette Spørgsmaal til Behandling, var det
 os klart, at vi der havde en noget usikker
 Grund at arbejde paa. Det viste sig der-
 for nødvendigt at staffe sig Oplysninger hos
 Folk, som havde dermed at gøre, for at man
 kunde blive klar over Spørgsmaalet og med
 velberaad nu foreslaa, hvad der nu her er
 kommet til at foreligge. Man var hængt
 for, at denne Bestemmelse om, at der ikke
 maatte benyttes andre Konserveringsmidler
 end Røgsalt, skulde kunne komme til at
 hemme disse Sider af vor Smørekspport,
 idet det var blevet oplyst, at de Smør-
 pakker, som pakkede Smør hermetisk til Ud-
 førsel til oversøiske Lande, brugte Borshyre
 til at konservere det med, ligesom det ogsaa
 fra anden Side var blevet oplyst, at de, som
 pakkede fæst Smør i smaa Pakker til For-
 sendelse til det engelske Marked, eller hvor-
 her det nu gik, ogsaa benyttede en Borshyre-
 opløsning til at konservere Smørret med.
 Det var vistnok Grunden til, at Loven ikke
 blev færdig i Fjor, at man ikke havde
 alle disse Undersøgelser tilendebragte, at
 man ikke var kommen til Klarhed over,
 hvorvidt man her i Danmark brugte Borshyre
 til Konservering af Smør. Man var vist-
 nok i sin Helhed allerede den Gang klar over,
 at man ikke under de almindelige Produkti-
 onsforhold brugte denne Indblanding paa
 Mejerierne, men at det kun stete i disse
 enkelte Tilfælde, som her ere nævnte, og hvis
 det var nødvendigt i disse Tilfælde at bruge
 det, vilde man ikke hemme denne Eksport
 ved at forbyde en saadan Indblanding, i alt
 Fald havde man sine store Betænkeligheder
 derved. Man vil imidlertid af Bilagene til
 Betænkningen se, at der her i Landet, saa-
 vidt man har kunnet faa det oplyst, ikke
 bruges saadanne Konserveringsmidler hverken
 til Smør i hermetisk Pakning eller til det
 Smør, som eksporteres herfra i smaa Pakker
 som sødt Smør. Det er oplyst, at man her
 ikke sender til den Slags Konserveringsmidler.
 Vel er der i Esbjerg gjort et Forsøg der-
 med; men man er dog paa det rene med, at

man hverken nu bruger eller i Fremtiden
 agter at bruge saadanne Midler, fordi man
 gaar ud fra, at vor forholdsvis nære Be-
 liggende ved det engelske Marked ikke gør
 det nødvendigt; vort Smør er saa holdbart,
 at vi godt kunne sende det derover uden at
 foretage den Slags Foranstaltninger derved.
 Naar det nu forholder sig saaledes, og man
 desuden ved, at der i England har været og
 er en Bevægelse oppe mod at bruge saadanne
 Konserveringsmidler, er det jo ogsaa ind-
 lysende, at dette Spørgsmaal for os kan
 blive ret bethydningsfuldt; thi hvad der har
 været og maa være Hensigten med denne
 Paragraf, er jo, at vi sørge for at beholde
 vort Smørs gode Renomme paa det uden-
 landske Marked. Det er en saa betydningsfuld
 Stilling, vi hidtil have opnaaet
 paa det udenlandske Marked, at vi maa gøre
 alt, hvad vi kunne, for at bibeholde det For-
 spring, vi have fremfor andre Lande. Vi
 maa der i enhver Henseende gøre, hvad der
 kan gøres paa rimelig Maade for at bibeholde
 denne Stilling. Men, som jeg sagde, naar
 man altsaa ved, at der har rejst sig en Be-
 vægelse mod Brugen af disse Præserverings-
 midler, fordi de ere skadelige for Sundheden,
 og at der, som det vil ses af Betænkningens
 Bilag, er gjort retslige Stridt fra Offent-
 lighedens Side mod Smørhandlere, hvor der
 har været Mistanke om, at der har været
 indbragt Borshyre i Smørret, og en der-
 værende Smøreksporthar henvendt sig til
 sine Forbindelser i Kjøbenhavn og til de
 respektive Mejerier i Danmark og Sverige,
 som han har Forbindelse med, om endelig
 ikke at bruge disse Ting, saa synes jeg, at
 det er naturligt, at vi gøre noget, og naar
 Spørgsmaalet er draget frem i den danske
 Rigsdag, vil det ganske sikkert se mærkeligt
 ud, om vi forkastede det, og det vilde ganske
 sikkert komme til at stude os, idet man tør
 gaa ud fra, at Ublandet ogsaa følger os paa
 det Omraade, som jo drejer sig om et her i
 Landet saa vigtigt Spørgsmaal. Man vil
 finde det mærkeligt, naar man ikke bruger
 disse Midler i Danmark, som er et saa
 stærkt smørproducerende Land, at man saa
 alligevel vil beholde Tilladelsen til at benytte
 dem, og man kunde ogsaa tænke sig det Til-
 fælde, at Sverige, naar Tilladelse gives,
 vilde benytte sig af den Chance, som de
 kunde have til at komme os i Forløbet og
 saa Forspring for os i England. Vi vide,
 at Sverige konkurrerer stærkt med os ogsaa
 paa dette Omraade som paa andre Omraader,
 og Udvalgets Flertal har derfor ment, at
 det var absolut nødvendigt og rigtig at
 anbefale Forslaget og Paragraffen, som den
 foreligger fra Regeringen. Derimod er der